

РЕШЕНИЕ

№ 4698

гр. София, 13.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав,
в публично заседание на 13.04.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова-Десподска

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **11887** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 220 от Закона за митниците (ЗМ) вр. с чл. 145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба подадена от [фирма], ЕИК: [ЕИК], със седалище и адрес на управление- [населено място], [жк], [жилищен адрес] представлявано от М. Д.-управител и със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 3, ап. 8, чрез адв. С. Ц., срещу решение № РЗМ-5800-587/32-314318 от 27.10.2020 г. на Директор на ТД Югозападна към Агенция „Митници“, с което е определена нова митническа стойност на стоки по декларация МД с МRM № 19BG005808001120R8/24.01.2019 г, като [фирма] е задължено да заплати сума в размер на 105405,41 лв., от които мито в размер на 36 769,33лв., ДДС в размер на 68 636,08 лв., както и лихва за забава, съгласно чл. 114, параграф 1 и параграф 2 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета и чл. 59, ад. 2 от ЗДДС.
С жалбата се иска оспореният акт да бъде отменен като неправилен и незаконосъобразен поради нарушение на материалния и процесуалния закон, немотивираност и необоснованост. Твърди се, че решението не е мотивирано съгласно изискването на чл. 59, ал.2 от АПК, като не са изложени изчерпателно и аргументирано фактическите и правни основания за издаването на акта. Счита, че митническата администрация е била длъжна да изложи начина, по който е изчислена окончателната митническа стойност, от който да е видно, че са спазени условията посочени в чл. 144 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 2015/2447. Твърди се, че формираните фактически и правни изводи на митническите органи са абсолютно

грешни, необосновани и не съответстват на приложените документи, на законовите разпоредби и на трайната съдебна практика при определяне и установяване на действителната митническа стойност. В обжалваното решение изцяло декларативно било прието, че митническата стойност не може да бъде определена съгл. чл.70 от Регламент /ЕС/№952/2013 г. на Европейския парламент и на Съвета. Сочи още, че в обжалваното решение никъде не е посочено каква е средностатистическата цена, която се приема, като база за да се обоснове извод за необичайно ниски цени на стоките по декларацията. С оглед на изложеното моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалваното решение, като неправилно и незаконосъобразно.

В хода на съдебното производство жалбоподателят - редовно призован, се представлява от адв. Ц., която поддържа жалбата по доводи изложени в нея. Претендира разносните по делото, за които представя списък.

Ответникът - Директор на ТД Югозападна към Агенция „Митници“, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Прави искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, както и възражение по реда на чл. 78, ал. 5 от ГПК за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение. В депозираните писмени бележки ответника излага подробни доводи относно законосъобразността на акта.

Административен съд С. – град, Трето отделение, 70 състав, след като се запозна с жалбата, обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е запонало въз основа на подадена на 24.01.2019 г. в МБ С.-И., съгласно разпоредбите на чл. 172 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 г. за създаване на Митнически кодекс на Съюза /Регламент /ЕС/ № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета, МД с MRM № 19BG005808001120R8/24.01.2019 г., за митнически режим "допускане за свободно обращение" на 1401 колета мъжки трикотажни чорапи с общо тегло бруто 20753 кг./20000 кг. нето, внос от Китай. Митническата декларация е подадена съгласно разпоредбите на чл. 170 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета.

При митническото оформяне са представени, описаните в Е.Д.2/3 „представени документи, сертификати и разрешения, допълнителни данни“ на МД. изискуеми съгласно чл. 163 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета, документи. Под стока № I на декларацията са декларираны 686490 чифта мъжки трикотажни чорапи с единична цена 0,024 U. за чифт. В Е.Д. 4/16 „метод за определяне на стойността" на декларацията е деклариран код 1 - метод за определяне на стойността съгласно чл. 70 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета, а именно: „базата за определяне на митническата стойност на стоките е договорната стойност, тоест действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, коригирана при необходимост".

Била извършена проверка относно коректността на декларирания код по Т., на основание чл. 89 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета, чл. 186 от ЗМ и чл. 59, ал. 1 от Закона за данък добавена стойност /ЗДДС/, като с писмо № 32-30903/30.01.2019 г. е изискувано от дружеството жалбоподател представяне на обезпечение. Такова е било предоставено и регистрирано на 13.02.2019 г.

в размер на 11100 лв. и в размер на 2206 лв.

Със заповед на директора на ТД Югозападна е възложена проверка, в рамките на последващия контрол по реда на чл. 84. ад. 1. т. 1 от ЗМ, на митнически декларации за стоки, попадащи под обхвата на Глави 61-64 на Комбинираната номенклатура /КН/. оформени на режим „допускане за свободно обращение“, както и относно прилагането на мерките на търговската политика на ЕС и изпълнението на задълженията на дружеството за заплащане и обезпечаване на публичните държавни вземания.

При извършената проверка било установено, че са налице необичайно ниски цени на стоките по описаната декларация в сравнение с цените декларираните от вносителите на ЕС. Декларираната митническа стойност била по-ниска от 50% от изчислената средна цена на Европейската служба за борба с измамите и съгласно диспозитиви 38 и 39 от Решение от 16.06.2016 г. по дело C291/15 на Съда на ЕС, установената разлика в цените е достатъчно основание за да обоснове съмнение при отхвърляна на митническата стойност.

Били изискани от дружеството жалбоподател допълнителни документи, които то на 29.07.2020 г. е представило.

Административният орган на база на представените документи е извел извод, че по никакъв начин не е установено реално платената или подлежаща на плащане цена на стоката по МД и с оглед на обстоятелството, че срокът на отложеното плащане е 24 месеца, проверяващият екип е приел, че са налице достатъчно доказателства за отхвърляне на деклариране на митническата стойност определена съгласно чл. 70 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г. С огледа на това и на основание чл. 74, § 3 от същият е приел, че следва да се определи нова митническата стойност.

На 27.10.2020 г. от Директор на ТД Югозападна към Агенция „Митници“, е издадено обжалваното в настоящото производство решение, с което е определена нова митническа стойност на стоки по декларация МД с MRM № 19BG005808001120R8/24.01.2019 г, като [фирма] е задължено да заплати сума в размер на 105405,41 лв., от които мито в размер на 36 769,33лв., ДДС в размер на 68 636,08 лв., както и лихва за забава, съгласно чл. 114, параграф 1 и параграф 2 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета и чл. 59, ал. 2 от ЗДДС.

При така установените факти, като извърши по реда на чл.168, ал.1 АПК цялостна проверка за законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл.146 АПК, Административен съд София-град достигна до следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е допустима като подадена в срок от лице с правен интерес, срещу подлежащ на оспорване административен акт.

По същество на жалбата:

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК съдът проверява законосъобразността на обжалвания административен акт, като извършва преценка дали същият е издаден от компетентен орган, в установената от закона форма, при спазване на процесуалните и материалноправните разпоредби и дали е съобразен с целта на закона.

Съдът намира, че оспореното решение е издадено от компетентен орган в изискуемите се от закона форма и съдържание, при спазване на административно – процесуалните

правила, и при правилно тълкуване и прилагане на материалния закон. Неснователни са доводите на жалбоподателят за немотивираност на решението. Същото отговаря на изискванията на чл. 59, ал.2, т. 4 от АПК, като в достатъчна степен е мотивирано защо следва да се определи нова митническата стойност.

Административният орган е следвал правилата на чл. 70 и чл. 74 параграф 2 б. „а“ до б. „г“ от Регламент № 952/2013. Факт е, че за да се изключат критериите за определяне на митническата стойност по реда на чл. 70, пар. 1 от Регламента, вр. чл. 74 параграф 2 б. „а“ до б. „г“, за да се приложи разпоредбата на чл. 74 пара. 3 от Регламента органът следва да обоснове защо нито една от тези хипотези, които са взаимно изключващи се, са неприложими и защо отхвърлянето на всяка води до приложението на следващата.

В настоящия случай, административният орган за да приеме, че не следва да се прилага разпоредбата на чл. 70 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г. е приел, че декларираната митническа стойност била по-ниска от 50% от изчислената средна цена на Европейската служба за борба с измамите и съгласно диспозитиви 38 и 39 от Решение от 16.06.2016 г. по дело С 291/15 на Съда на ЕС и установената разлика в цените е достатъчно основание за да обоснове съмнение при отхвърляна на митническата стойност. Наред с това е посочил, че не били налице доказателства за реално платената или подлежаща на плащане цена на стоката по МД, както и че срокът на отложеното плащане е 24 месеца и това следва да се считат като неизпълнение на условията залегнали в чл. 70, параграф 3, б 4б“ от Регламент № 952/2013 г.

Тези изводи на административният орган са неправилни.

На първо място съдът намира, че освен лаконично посочване защо не следва да се приложи основаният метод /чл. 70 § 1/ за определяне на митническата стойност на стоките, административният орган не е изследвал и не е посочил в пълнота защо не следва този метод да бъде приложим.

Наред с това, съдът намира, че митническите органи неправилно интерпретират тълкуването, дадено от СЕС с Решение 16 юни 2016г., С-291/15. С това решение Съдът на ЕС е приел, че чл.181а от Регламент (ЕИО) № 2454/93 трябва да се тълкува в смисъл, че допуска практика на митническите органи, съгласно която митническата стойност на внесени стоки се определя въз основа на договорна стойност на сходни стоки, когато бъде преценено, че декларираната договорна стойност е необичайно ниска в сравнение със средностатистическия размер на покупните цени при вноса на сходни стоки. Информацията съобразявана в случая не отговаря на това условие, тъй като няма как от посочените статистически данни за количества и цени, да се извърши преценка дали се касае за средностатистическите цени именно за сходни стоки – липсват данни за търговската марка/производителя, качеството на стоките и търговското равнище. От тълкуването на дефиницията по чл. 1, § 2, т. 14 от Регламента за прилагане следва, че тарифното класиране на стоката и условията на доставка не са сред критериите, по които може да се установи сходство на стоките. Използваният от административния орган подход - а именно, че от анализа на статистическите данни на стоките по КН 61159699, се установявало, че цената на посочената стока е занижена, спрямо средностатистическата цена за ЕС, както и че приемливото равнище на внос в ЕС не следва да се различава с повече от 50% от средностатистическия размер на покупните цени при вноса на стоки с еднакъв код, като в заключение по този ред митническият орган е определил цена на стоката „мъжки трикотажни чорапи“ в размер на 0.49 лв. за чифт и е определил митническата

стойност в този размер е необоснован. От посочените статистически данни не може да се извърши преценка дали се касае за средно статистически цени именно за сходни стоки, тъй като липсват данни за търговската марка/ производител, качество на стоките и търговско равнище. Тарифното класиране на стоките и условията за доставка не са сред критериите, по които може да се установи сходство на стоките. Съгласно трайната практика на ВАС/ решение № 8949/12.06.2019г по адм. Дело № 3073/2019г I отд./ ,когато в рамките на административното производство е представена допълнителна информация за декларираната митническа стойност на стоката и обяснения относно договорните отношения с продавача, то тази информация следва да се анализира от митническите органи, доколкото касае отношения с конкретен търговец за съответен период за стоки от същата марка или от същото качество и едва въз основа на подобен анализ да се обосновават изводи дали цената в декларацията е необичайно ниска и защо следва да се приложи критериите по чл. 74, ал. 2 или ал. 3 от Регламента. Тъй като такъв анализ липсва, то и административният акт в случая не отговаря на изискванията на закона. Статистическите данни от програмата “Т.” на ЕК не установяват конкретна стойност на всяка една от групите стоки включени в КН 61159699 и съответно разлики, обосноваващи твърдения за значителност. Доколкото разпоредбите на чл. 74, параграф 2 и 3 са субсидиарни, то те следва да се прилагат единствено ако стойността на стоката не може да се определи по правилата на чл.70, ал. 1 от Регламента. В случая обаче митническият орган не е обосновал липсата на данни относно мястото на производство, качество, търговска марка, единични цени по които се продава сборното количество на стоките, при положение, че от представените от вносителя - оспорващ понастоящем писмени доказателства тези обстоятелства се извличат, поради което и доводът му за неприложимост на разпоредбите на чл. 74, параграф 2, б. „б“ и „в“ е несъстоятелен. Ето защо в случая неприложим се явява чл. 74, параграф 3 от Регламент 952/2013 във вр. Чл.144 от регламент за изпълнение № 2015/2247 - Когато митническата стойност не може да се определи съгласно параграф 1, тя се определя въз основа на наличните данни на митническата територия на Съюза, като се използват разумни способности, съответстващи на принципите и общите разпоредби на всяко едно от следните: а) Споразумението за прилагане на член VII от Общото споразумение за митата и търговията; б) член VII от Общото споразумение за митата и търговията; в) настоящата глава. Като е определил по този начин митническата стойност в оспореното решение, административният орган е допуснал нарушение на закона,което следва да бъде коригирано при връщането на преписката за ново произнасяне при спазване на указанията за тълкуване на разпоредбите дадени в настоящето производство.

Предвид на гореизложените съображения настоящият състав приема, че административният акт е издаден от компетентен орган, в предвидената форма, при спазване на административнопроизводствените правила ,но при неправилно приложение на материалноправните разпоредби, поради което подадената срещу същия жалба се явява основателна. Оспореното решение следва да се отмени, като преписката се върне на органа за ново произнасяне при спазване на указанията за тълкуване на разпоредбите дадени в настоящето производство.

По разноските в производството:

С оглед изхода на делото, своевременно направеното искане от процесуалния представител на жалбоподателя и на основание чл.143, ал.1 АПК във връзка с чл. 78,

ал. 1 ГПК на [фирма] следва да бъде присъдено адвокатско възнаграждение и ДТ, съгласно представения списък в размер на 2690 лв. Съдът намира, че не следва да уважава възражението за прекомерност, направено от ответната страна, на претендираното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение, тъй като сумата от 2640 лв. включва и данък добавена стойност, съгласно §2а, предл. 2 Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, поради което тя се явява и нормативно обоснована.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 173, ал.2 от АПК, Административен съд, С. град, III отделение, 70 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на [фирма], ЕИК:[ЕИК], решение № РЗМ-5800-587/32-314318 от 27.10.2020 г. на Директор на ТД Югозападна към Агенция „Митници“, с което е определена нова митническа стойност на стоки по декларация МД с MRM № 19BG005808001120R8/24.01.2019 г, като [фирма] е задължено да заплати сума в размер на 105405,41 лв., от които мито в размер на 36 769,33 лв., ДДС в размер на 68 636,08 лв., както и лихва за забава, съгласно чл. 114, параграф 1 и параграф 2 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета и чл. 59, ал. 2 от ЗДДС.

ИЗПРАЩА преписката на ТД Югозападна към Агенция „Митници“ за ново произнасяне на административния орган при спазване на указанията по тълкуване на закона, дадени в настоящето производство.

ОСЪЖДА Териториална дирекция „Югозападна“, Агенция Митници да заплати на Х. И.“ О., ЕИК:[ЕИК], разноски в размер на 2690 лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховен административен съд, в 14 дневен срок от съобщението до страните.

СЪДИЯ: